

Arrest

nr. 272 965 van 19 mei 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 december 2021 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op X wordt de verzoekende partij, van Turkse nationaliteit, in België geboren.

1.2. De verzoekende partij wordt in 2014 van ambtswege afgevoerd.

1.3. Op 25 april 2019 wordt de verzoekende partij door de politierechtbank van Mechelen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden wegens sturen tijdens verval.

1.4. Op 30 september 2021 wordt de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd.

1.5. Op 8 oktober 2021 vult de verzoekende partij een vragenlijst hoorrecht in.

1.6. Op 9 december 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)

1.7. Op 9 december 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing houdende een inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Aan de Heer, die verklaart te heten:

(...)

nationaliteit : Turkije

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 09.12.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

☐ *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan ;*

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, bedrieglijke voorziening van brandstof of smeerolie, heling, feiten waarvoor hij op 08.09.2004 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een definitieve werkstraf van 75 uur (vervangende gevangenisstraf van 6 maanden). Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan Diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen / de schuldige doet geloven dat hij gewapend is, met gebruikmaking van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig, gestolen om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, feiten waarvoor hij op 14.10.2004 veroordeeld werd door het Hof van Beroep van Antwerpen tot een definitieve werkstraf van 60 uur (vervangende gevangenisstraf van 1 jaar).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan sturen tijdens verval, feiten waarvoor hij op 25.04.2019 veroordeeld werd door de Politie Rechtbank van Mechelen tot een definitieve gevangenisstraf van 10 maanden.

Zijn gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat hij 2 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen heeft (op 03.10.2003 en op 15.12.2020). Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat hij zich boven de wet verheven voelt. Hij staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van zijn handelen, hij werd veroordeeld voor inbreuk inzake rijbewijzen, onopzettelijke slagen en verwondingen in het verkeer, maar dat hield hem niet tegen toch te rijden en dat dan nog zonder geldige verzekering en/of inschrijving van het voertuig. Betrokkene lijkt een leven te leiden waarbij hij op geen enkele wijze rekening houdt met derden.

Zijn gedragingen getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom in het bijzonder. Het gegeven dat hij, ondanks de vele kansen die hem geboden werden, bleef recidiveren, wijst erop dat hij geen lessen trekt uit zijn veroordelingen en dat hij de ernst van zijn daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat zijn gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit zijn persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Artikel 74/11

In de vragenlijst hoorrecht ingevuld op 08.10.2021, heeft de betrokkene verklaard familie, partner en minderjarige kinderen te hebben in België. Hij heeft geen ziektes maar wilt niet terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij daar geen familie of kennissen heeft en in Turkije zou hij zijn legerdienst moeten doen, wat hij niet wilt.

Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het evenwel anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. In het arrest *Mokrani t. Frankrijk* (15 juli 2003) stelt het EHRM dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen “ne bénéficieront pas nécessairement de la protection de l'article 8 de la Convention sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux” (vrije vertaling: niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden). Voorts wordt er op gewezen dat het kerngezin beperkt is tot de ouders en de kinderen, en slechts zeer uitzonderlijk kan worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. Het EHRM oordeelt ook dat “de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden” (EHRM 13 februari 2001, *Ezzouhdi/Frankrijk*, § 34; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba/Frankrijk*, § 36). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen betrokkene en zijn ouders, broer en zussen.

Verdere gegevens over zijn partner zijn niet bekend. Gedurende zijn verblijf in het Rijk heeft betrokkene echter nooit een aanvraag tot gezinshereniging ingediend. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. Indien zij dat wenst, zou zij de betrokkene vrijwillig kunnen volgen naar zijn land van herkomst of een ander land waar hij recht op verblijf heeft bekomen. Het is eigen aan grensoverschrijdende relaties dat één van beide partners zich buiten het oorspronkelijk land van herkomst bevindt. Mevrouw kan er ook voor kiezen contact met hem te onderhouden via periodieke reizen en met behulp van de moderne communicatiemiddelen.

Wat zijn kinderen betreft kunnen we vaststellen dat het niet betwist wordt dat betrokkene zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het verplicht verlaten van het grondgebied vormt een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van dit gezins- en privéleven.

Zijn gebrek aan respect voor de wet wordt onderstreept door het feit dat hij verschillende veroordelingen opgelopen heeft.

Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat hij zich boven de wet verheven voelt. Hij staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van zijn handelen, hij werd veroordeeld voor inbreuk inzake rijbewijzen, onopzettelijke slagen en verwondingen in het verkeer, maar dat hield hem niet tegen toch te rijden en dat dan nog zonder geldige verzekering en/of inschrijving van het voertuig. Betrokkene lijkt een leven te leiden waarbij hij op geen enkele wijze rekening houdt met derden.

Zijn gedragingen getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom in het bijzonder. Het gegeven dat hij, ondanks de vele kansen die hem geboden werden, bleef recidiveren, wijst erop dat hij geen lessen trekt uit zijn veroordelingen en dat hij de ernst van zijn daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat zijn gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit zijn persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Gezien deze overwegingen wordt het persoonlijke en familiale belang van betrokkene hier dan ook ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Artikel 8 en 3 EVRM zijn dus niet van toepassing.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”

1.8. Bij arrest nr. 272 964 van 19 mei 2022 vernietigt de Raad de beslissing vermeld in punt 1.6.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Over de gevolgen van het punt 1.8. bedoelde arrest van de Raad

3.1. Uit het arrest 272 964 van 19 mei 2022 blijkt dat de beslissing van 9 december 2021 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

3.2. In de bestreden beslissing wordt gesteld: *“De beslissing tot verwijdering van 09.12.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

Daarbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 74/11, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet dat luidt:

“§ 1. (...)

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkel termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

(...)”

In casu gaat de beslissing tot verwijdering van 9 december 2021 gepaard met het bestreden inreisverbod omdat de gemachtigde aan de verzoekende partij geen termijn voor vrijwillig vertrek had toegestaan.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Nu de beslissing tot verwijdering van 9 december 2021, die gepaard ging met het bestreden inreisverbod, wordt vernietigd, zoals blijkt uit arrest 272 964 van 19 mei 2022, komt bijgevolg ook het bestreden inreisverbod te vervallen.

Het is echter aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

3.3. Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over het door de verzoekende partij aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 december 2021 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

N. VERMANDER